En eventyrlig historie fra det virkelige liv.

Den lille fattige husmand gik en lørdag aften til bal på den lokale kro. Da han trådte ind i krostuen, så han den rige enkefrue henne ved baren i snak med nogle velhavende borgere. Hun var for kort tid siden blevet enkefrue og var efter sigende ikke blot umanerlig rig, men hendes mand havde også haft gode forbindelser til folk i landets styrende organer.

Den fattige husmand satte sig træt ved et bord og tænkte på den lille stump jord, han ejede, og på de få værdier han alene kunne pine ud af sin jord. Hvor ville det være dejligt at være så rig som enkefruen – måske skulle han prøve. Nej, han slog tanken ud af hovedet.

I det samme hørte han en stemme, der indsmigrende sagde:" Dans med mig". Han kikkede op – og der – foran ham – stod den rige enke stor og mægtig i en nedringet kjole, og op af kavalergangen skimtedes et bundt 1000kr-sedler. Som en mekanisk dukke rejste han sig op beruset af hendes opfordring, og den rige enke tog ham i et fast greb i sine arme og dansede ud på gulvet med ham.

Hun sendte ham det ene kærlige blik efter det andet, og hans øjne hang skiftevis ved kavalergangen og ved hendes ansigt. "Hvorfor mig?" vovede han efter en stund at spørge hende. "Fordi du ejer den jord, hvor jeg vil sætte vindmøller op", svarede den rige enke. "Lad os gå sammen. Vi bliver ikke blot rige. Vi bliver kendt over det ganske land, ja i hele verden. Folk vil strømme til for at se vores møllepark".

Det svimlede for den lille husmand. Her var chancen og han nikkede bekræftende. Det nik udløste øjeblikkelig enorme energireserver i enkefruen, der begyndte at danse vildere og vildere. Hun holdt ham hårdt ind til sig og hvirvlede rundt med ham. De ramte andre par på dansegulvet, så disse væltede, og på et tidspunkt mærkede den lille husmand, at han trådte på noget levende, der klagende bad om hjælp. Han ville standse op, men enkefruen tog endnu hårdere fat om ham, og han kunne mærke, at hun var stærkere end han. Samtidig fik han på fornemmelsen, at hans skæbne fra nu af var i hendes hænder. Hvis han gjorde modstand, kunne hun til enhver tid bare lade ham falde tilbage til den tilværelse, han kom fra.

Efterhånden var dansegulvet tomt. Den lokale befolkning var skræmt væk. Kun den rige enke og den fattige husmand var tilbage på dansegulvet. "Spiller orkesteret ikke vidunderligt?" spurgte den rige enke. "Det er mit eget orkester - Ding Dong Delta Rhythm Band, og de knægte har aldrig været i tvivl om, at det er mig, der betaler for musikken". Henvendt til orkesterlederen beordrede hun: "Spil Pennies from Heaven"! - "Hvorfor den melodi?" forhørte en lille mand sig. Hun så undrende på ham. "Du må aldrig glemme, at de store penge kommer fra møllerne", forklarede hun, " fra de høje møller, der når helt op i himlen".
Da orkesteret begyndte at spille, startede den rige enke og den fattige husmand deres dans om guldkalven.

Torben Nielsen